

Cinci jurăminte pentru putere spirituală

de A. W. Tozer

Unii oameni obiectează când e vorba de jurăminte, dar în Biblie vei găsi mulți oameni mari ai lui Dumnezeu care au încheiat legăminte, au făcut promisiuni, jurăminte și angajamente. Psalmistul nu refuză să facă jurăminte. „Dumnezeule, trebuie să împlinesc juruințele pe care Ți le-am făcut; Ți voi aduce jertfe de mulțumire” (Psalmul 56:12).

Sfatul meu în această privință este că, dacă ești cu adevărat preocupat de îmbunătățirea vieții tale spirituale – de obținerea unei puteri noi, a unei bucurii noi și a unei treziri noi în inima ta – vei face bine dacă vei rosti anumite jurăminte și vei începe să le respecti. Dacă nu vei reuși să le respecti, pleacă-te în umilință înaintea lui Dumnezeu, pocăiește-te și ia-o de la capăt. Dar păstrează în permanență aceste jurăminte înaintea ochilor tăi. Ele te vor ajuta să-ți armonizezi inima cu imensa putere care curge din tronul pe care șade Cristos, la dreapta Tatălui.

Omul carnal refuză disciplina pe care o implică astfel de angajamente. El spune: „Vreau să fiu liber. Nu vreau să mă pun sub niciun fel de jurământ; nu cred în așa ceva, acesta este legalism.”

Ei bine, dă-mi voie să descriu imaginea a doi oameni. Unul dintre ei nu face jurăminte. Nu acceptă nicio responsabilitate. El vrea să fie liber. Și este liber într-o oarecare măsură – așa cum este liber un vagabond. Vagabondul este liber să stea pe bancă în parc ziua, să doarmă pe ziare noaptea, să fie alungat din oraș dimineața și să se strecoare seara pe treptele șubrede ale vreunui adăpost pentru cei fără casă. Un astfel de om este liber, dar în același timp este nefolositor. El creează dezordine în lumea al cărei aer îl respiră.

Să privim la un alt om – poate la un președinte sau la un prim-ministru sau la oricare alt om care și-a asumat povara guvernării. Astfel de oameni nu sunt liberi. Dar puterea lor constă tocmai în sacrificarea libertății lor. Dacă ar insista să fie liberi, ar putea fi liberi, asemeni vagabondului. Dar ei au ales mai degrabă să fie legați.

Există mulți vagabonzi religioși în lume, care nu vor să fie legați de nimic. Ei au transformat harul Lui Dumnezeu în drepturi personale. Dar marile suflete sunt cele care au venit cu reverență înaintea Lui Dumnezeu, înțelegând că în carnea lor nu locuiește nimic bun. Și acești oameni știu că, fără ajutorul Lui Dumnezeu, orice jurământ făcut de ei ar fi încălcat înainte de lăsarea serii. Cu toate acestea, crezând în Dumnezeu, ei au făcut, cu reverență, anumite legăminte sacre. Aceasta este calea spre puterea spirituală.

Am în minte cinci legăminte pe care ar fi bine să le facem și să le ținem.

Primul este: *Să tratăm în profunzime păcatul*. Păcatul a fost ascuns în subteran în zilele noastre și a reapărut la suprafață cu o nouă înfățișare și un nou nume. Poți constata acest fenomen în școli. Păcatul a primit tot felul de nume fanteziste – orice în afară de ceea ce este el în realitate. De exemplu, oamenii nu se mai simt condamnați; ei dezvoltă un complex de vinovăție. În loc să-și mărturisească vina înaintea Lui Dumnezeu și să scape de ea, ei stau întinși pe o canapea și încearcă să i-o explice unui om care pretinde că știe totul despre ei. Astfel descoperă că au fost profund dezamăgiți pe vremea când aveau doi ani, sau alte lucruri de acest gen. Asta ar trebui să-i facă să se simtă mai bine.

Toată această abordare este ridicolă, fiindcă păcatul rămâne străvechiul dușman al sufletului. Nu s-a schimbat niciodată. Trebuie să tratăm cu fermitate păcatul din viețile noastre. Să ne amintim acest lucru. „Împărăția Lui Dumnezeu nu înseamnă mâncare și băutură” spune Pavel, „ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt.” Dreptatea stă la ușa Împărăției lui Dumnezeu. „Sufletul care păcătuiește va muri.”

Aceasta nu înseamnă a predica perfecțiunea fără păcat, ci a spune că fiecare păcat cunoscut trebuie numit, identificat și lepădat și că trebuie să ne încredem în Dumnezeu în vederea eliberării noastre de el, astfel încât să nu existe niciun păcat conștient, intenționat în viețile noastre. Este absolut necesar să procedăm astfel, fiindcă Dumnezeu este un Dumnezeu sfânt, iar păcatul se află pe tronul lumii.

Așadar, nu da păcatelor tale alte nume. Dacă ești gelos, numește-l gelozie. Dacă ai tendința de a-ți plânge de milă și de a simți că nu ești apreciat, că ești ca o floare născută pentru a înflori nebăgată în seamă, pierzându-și dulceața în van, spune-i acestui lucru pe nume – autocompătimitate.

Apoi mai este și nemulțumirea. Dacă ești nemulțumit, admite acest lucru. Am întâlnit oameni care își împrăștie peste tot nemulțumirea. Cunosc un predicator care se poartă ca o găină azvârlită din cuiabar. Aleargă în toate direcțiile cloncâind și plângându-se – totdeauna cineva îi face rău. Dacă ai acest spirit, trebuie să te ocupi de el imediat. Trebuie să-l scoți afară din tine. Sângele Lui Isus Cristos ne curăță de toate păcatele. În loc să îl acoperi și să încerci să găsești vreo versiune grecească sub care să-l ascunzi, spune-i pe numele adevărat și scapă de el prin harul Lui Dumnezeu.

Apoi este iuțimea ta. Nu o numi indignare. Nu încerca să o botezi altfel. Spune-i pe nume. Fiindcă, dacă ai un temperament irascibil, ori vei scăpa de el, ori te va face el să pierzi o mare parte din spiritualitatea și din bucuria ta.

Așadar, să tratăm în profunzime păcatul. Să fim perfect sinceri. Dumnezeu iubește oamenii sinceri.

2

Al doilea legământ este acesta: **Să nu posezi niciodată nimic.** Prin asta nu vreau să spun că nu poți avea anumite lucruri. Spun doar că trebuie să fii eliberat de sentimentul că le posezi. Acest sentiment al posesiunii este o piedică pentru noi. Toți copiii se nasc cu pumnii strânși și mie mi se pare că asta înseamnă: „Acest lucru este al meu!” Printre primele cuvinte pe care le spun copiii sunt următoarele: „E al meu”, rostite cu o voce furioasă. Acest sentiment al posesiunii este un lucru foarte vătămător pentru spirit. Dacă scapi de el, astfel încât să nu mai simți că posezi ceva, va apărea un imens sentiment de eliberare și libertate în viața ta.

Ei bine, să nu-ți închipui că trebuie să vinzi tot ce ai și să dai săracilor banii. Nu. Dumnezeu va lăsa să ai mașina ta și afacerea ta, meseria și poziția ta, oricare ar fi ea, dacă înțelegi că toate acestea nu sunt deloc ale tale, ci ale Lui, și că tot ceea ce faci este să lucrezi, de fapt, pentru El. Atunci vei putea avea odihnă în această privință, fiindcă nu putem să ne îngrijorăm că pierdem ceva ce nu ne aparține. Dacă ceva îți aparține, vei privi mereu în palma ta să vezi dacă mai este acolo. Dacă un lucru Îi aparține Lui Dumnezeu, tu nu mai ai de ce să te îngrijorezi în privința lui.

Să scot în evidență câteva lucruri pe care va trebui să le predai Domnului. Proprietatea este unul dintre ele. Unii dintre copiii lui Dumnezeu sunt imobilizați pentru că de piciorul lor este legată cu lanțuri o minge de fier. În cazul unui bărbat, este vorba de mașina lui mare și de casa lui cea frumoasă. În cazul unei femei, este vorba de porțelanurile ei, de mobilă și de celelalte. Să luăm, de exemplu, la acea vază. Ea stă acolo și dacă cineva o răstoarnă și se sparge, biata proprietară va pierde probabil cinci ani din viața ei!

3

Al treilea legământ este acesta: **Să nu te aperi niciodată.** Toți ne naștem cu dorința de a ne apăra. Iar dacă insiști să te aperi, Dumnezeu te va lăsa să o faci. Dar dacă predai apărarea ta în mâna Lui Dumnezeu, El te va apăra. El i-a spus la un moment dat lui Moise: „Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.”

Cu mult timp în urmă, Dumnezeu și cu mine am parcurs împreună Exod 23, și El mi l-a dat mie. Sunt 30 de ani de când acest text a devenit o sursă de inimaginabile binecuvântări în viața mea. Eu nu trebuie să lupt. Domnul duce lupta în locul meu. Și El va face același lucru și pentru tine. El va fi dușmanul dușmanilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi, iar tu nu vei avea nevoie niciodată să te aperi.

Ce apărăm noi? Ne apărăm talentele, slujirea și în mod special reputația. Reputația ta este ceea ce cred oamenii că ești. Iar dacă se povestește ceva negativ despre tine, te confrunți cu marea tentație de a încerca să afli de unde a pornit acel lucru. Dar descoperirea sursei unui zvon este o sarcină fără șanse de reușită. Absolut fără nicio

șansă! Este ca și cum ai încerca să găsești o pasăre după ce ai găsit o pană de a ei pe peluza ta. Nu o poți face. Dar dacă te vei întoarce în întregime spre Domnul, El te va apăra în mod desăvârșit și va avea grijă ca nimeni să nu-ți facă rău. „Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere.” Și adaugă următoarele cuvinte: „Orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi” (Isaia 54:17).

Henry Suso a fost un creștin excepțional al vremurilor sale. Odată el căuta ceea ce unii creștini mi-au spus că și ei caută – să-L cunoască mai bine pe Dumnezeu. Să formulăm astfel acest lucru: cauți să ai parte de o trezire religioasă în adâncul sufletului tău, care să te împingă spre lucrurile adânci ale Lui Dumnezeu. În timp ce Henry Suso Îl căuta pe Dumnezeu, oamenii au început să spună tot felul de vorbe rele despre el, vorbe care l-au îndurerat atât de mult, încât a vărsat lacrimi amare și a simțit o mare durere în inimă.

Apoi, într-o zi, a privit afară pe fereastră și a văzut un câine jucându-se pe peluză. Câinele trăgea de un covoraș pe care îl tot apuca, îl azvârlea, apoi fugea și îl apuca din nou, din nou îl arunca în aer și iar îl apuca. Dumnezeu i-a vorbit astfel lui Henry Suso: „Acel covoraș este reputația ta și Eu las câinii păcatului să-ți distrugă reputația și să o împrăștie pe toată peluza, pentru binele tău. Într-una din aceste zile, lucrurile se vor schimba.”

Și lucrurile chiar s-au schimbat. Cei care cu puțin timp înainte îi distruseseră reputația erau acum făcuți de rușine, iar Suso a fost ridicat și pus într-o poziție care a făcut din el o putere a zilelor sale și o mare binecuvântare pentru cei care încă îi mai cântă cântările și îi citesc lucrările.

4

Următorul legământ: ***Să nu transmiți niciodată mai departe, despre nimeni, niciun lucru care ar putea răni acea persoană.*** „Dragostea acoperă o sumedenie de păcate” (1 Petru 4:8). Clevetitorul nu este plăcut Lui Dumnezeu. Dacă știi ceva ce ar răni reputația unuia dintre copiii lui Dumnezeu, îngroapă acel lucru pe vecie. Găsește un locșor în grădina din spatele casei – un mic loc undeva – și atunci când cineva vine cu o poveste urâtă, ia-o și îngroap-o și spune: „Aici zace în pace povestea despre fratele meu!” Dumnezeu va avea grijă de ea. „Cu ce judecată judecați, veți fi judecați.”

Dacă vrei ca Dumnezeu să fie bun cu tine, trebuie să fii bun și tu cu copiii Lui. Vei spune poate: „Asta nu e har!” Păi, harul te duce în Împărăția Lui Dumnezeu. Aceasta este o favoare nemeritată. Dar după ce te-ai așezat la masa Tatălui, El vrea să te învețe regulile de comportare la masă. Și El nu te va lăsa să mănânci până nu vei învăța cum să te porți la masă. Ce înseamnă asta? Eticheta cere să nu spui vorbe rele despre fratele care stă la masă cu tine – indiferent care ar fi denotațiunea, naționalitatea sau trecutul lui.

Următorul legământ: *Să nu accepți niciodată nicio laudă*. Dumnezeu este gelos pe slava Lui; El nu-și va da slava altora. Nici măcar nu-și va împărți slava cu alții. Este destul de natural, așa spune, ca oamenii să spera ca lucrarea lor creștină să le ofere șansa de a-și etala talentele. E adevărat că ei vor să-L slujească pe Domnul. Dar vor și ca alții să știe că ei Îl slujesc pe Domnul. Vor să aibă o reputație printre sfinți. Acesta este un teren foarte periculos – să cauți să ai o reputație printre sfinți. Este suficient de rău să cauți să-ți faci o reputație în lume, dar e și mai rău să îți dorești să ai o reputație printre copiii lui Dumnezeu. Domnul nostru a renunțat la reputația Sa și noi ar trebui să facem la fel.

Meister Eckhart a ținut odată o predică despre curățirea Templului de către Cristos. El a zis: „Nu era nimic în neregulă cu acei oameni care cumpărau și vindeau acolo. Nu era greșit că ei schimbau bani acolo; așa trebuia să fie. Păcatul consta în faptul că ei o făceau pentru profit. Ei obțineau un câștig de pe urma slujirii Domnului.” Apoi a prezentat și aplicația practică: „Oricine slujește pentru un comision, pentru acel crâmpei de slavă pe care l-ar putea obține din asta este un comerciant și merită să fie gonit afară din Templu.”

Sunt de acord cu acest lucru. Dacă Îl slujești pe Domnul și totuși, cu o viclenie de care aproape că nu ești conștient, nădăjduiești să obții un mic profit de 5% de aici, atunci ia seama! Acest lucru va obstrucționa puterea Lui Dumnezeu în duhul tău. Trebuie să te hotărăști să nu accepți niciodată nicio slavă și să ai grijă ca toată slava să-I revină Lui Dumnezeu.

Cel mai ușor lucru este să transmiți un mesaj ca acesta. Mai greu este să-l aplici în propria-ți viață. Ține minte că aceste cinci jurăminte nu sunt doar niște fraze pe care le notezi pe ultima filă a Bibliei tale și apoi să le uiți. Ele trebuie scrise cu propriul tău sânge. Ele trebuie să fie decisive, irevocabile pentru tine. Dacă sunt doar de suprafață, nu sunt de niciun folos. Mare parte din consacrarea noastră este astfel – este superficială. Multe din promisiunile noastre vin de la suprafață. Nu, nu. Lasă-le să vină din adâncul inimii tale, din adâncimea profundă a duhului tău.

Aceste legăminte se împotrivesc vechii naturi umane. Ele introduc crucea în viața ta. Și nimeni, niciodată nu se mai întoarce după ce și-a luat crucea – nimeni, niciodată. Atunci când un om își ia crucea, a spus deja adio. A închis sertarul biroului său și a spus adio soției și copiilor. El nu se mai întoarce înapoi. Când faci aceste jurăminte, reține: ele introduc crucea în viața ta, ele lovesc în centrul vieții sinelui tău și nu mai există niciodată un loc în care să te întorci. Iar eu spun: „Vai de cei ușuratici!”

În America – poate și în alte locuri – sunt foarte mulți care spun: „Încearcă-L pe Isus, încearcă-L pe Dumnezeu!” Ei sunt ușuratici, aventurieri, degustători. Asemeni unui iepure cu o duzină de vizuini: dacă una se astupă, el se poate ascunde în alta! Nu! De la cruce nu mai ai unde să te duci. Nu poți să-L „încerci” pe Isus. El nu există pentru a fi experimentat. Cristos nu este încercat. Tu ești. Eu sunt. El nu este! Dumnezeu L-a înviat

din morți și I-a confirmat pentru totdeauna dumnezeirea pecetluindu-L și așezându-L la dreapta Sa ca Domn și Cristos. Predă-I totul Lui și vei vedea cum viața ta va începe să se înalțe. Vei înflori într-un mod minunat.

Dacă se întâmplă ca tu să fii unul dintre aceia peste care Dumnezeu Și-a pus mâinile pentru a te duce la o viață mai profundă, mai puternică, mai bogată, atunci mă întreb dacă ai dori să rostești următoarea rugăciune: „O Dumnezeule, fii glorificat pe cheltuiala mea. Trimite-mi nota de plată – oricare ar fi ea, Doamne. Eu nu fixez niciun preț. Nu mă târguiesc, nu negociez. Slăvește-Te pe Tine. Eu voi suporta consecințele.”

Această rugăciune este simplă, dar este profundă, minunată și puternică. Cred că dacă vei putea rosti o astfel de rugăciune, ea va constitui rampa de pe care te vei putea lansa spre înălțimi mai mari și spre ceruri mai albastre în lucrurile Duhului.